

Se duce cel neprihănit...
(Psalmul 12)

Se duce cel neprihănit, și nimănui nu-i pasă,
Sînt tot mai rari cei credincioși, căci ei s-au dus acasă.
E foarte greu să mai găsești evlavie curată,
Prin casele de rugăciuni, așa ca altădată.

Cor:
(:Deșteptare frați, numai așteptați
Să ne prindă zorii adormiți.
Căci Domnul va veni și îi va răpi
Numai pe acei neprihăniți:)

Acei neprihăniți se duc, și noi îi dăm uitării,
Căci peste lume s-a lăsat amurgul înserării.
Atîția oameni prefăcuți, și plini de lingușire,
În Psalmul doisprezece-i scris de-a lor împotrivire.

Sînt tot mai rari cei credincioși, și oamenii de bine,
Căci păcătoșii se-nmulțesc, sfîrșitul lumii vine.
De șapte ori e încercat Cuvîntul din vecie,
Pe care Domnul ni l-a dat ca stîlp și temelie.

În vasul nostru de pămînt, argintul se topește,
Prin încercare, prin necaz, credința strălucește.
De-aceea haideți să strigăm la Domnul ca să vină,
Să mai ridice oameni sfinți în marea Lui grădină.

Amin